

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2012. évi október hó 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az emberölés büntette miatt **I.rendű vádlott** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.107/2012/9. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a kiszabott börtönbüntetés tartamát 10 (tíz) évre enyhíti.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámít a 2012. május 2. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött idő.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Kaposvári Törvényszék B.107/2012/9. számú, 2012. május 2. napján kelt ítéletével I.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében, ezért, valamint a Barcsi Városi Bíróság 1.B.182/2011/3. számú ítéletében megállapított zaklatás büntette és zaklatás vétsége miatt halmazati büntetésül 12 év börtönre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt a szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett a bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A törvényszék ítélete ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen levő képviselője útján a tényállás, a bűnösségi körülmények és a jogi indokolás kisebb terjedelmű kiegészítése mellett a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt. A védő perbeszédében másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

A védelmi fellebbezések alapján eljárva a másodfokú bíróság a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző eljárással együtt bírálta felül az elsőfokú bíróság

jogorvoslattal megtámadott határozatát. A felülbírálat során a fellebbviteli bíróság megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást, a tényállást felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is csaknem mindenben eleget tett.

A másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az alábbiak szerint egészíti ki.

A sértett közvetlenül a cselekmény elkövetése előtt azt mondta a vádlottnak, azért jött vissza, hogy porig alázza (nyomozati iratok 614. oldal és a vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozata).

Az így kiegészített tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében meghatározott megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a tényállást alapvetően a vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása alapján állapította meg.

A törvényszék helyesen állapította meg, hogy a vádlott az eljárás során lényegében végig beismerő vallomást tett, nem tagadta, hogy feleségét ő ölte meg. Kétségtelen, hogy az elsőfokú bírósághoz eljuttatott, és az iratok között 2. sorszám alatt található levelében megkísérelte visszavonni beismerő vallomását. A levélben hivatkozottak azonban mindenféle ténybeli alapot nélkülöztek, azt a későbbiekben a vádlott sem tartotta fenn. Az eljárás során beszerezett objektív bizonyítékok, így a vádlott és a sértett által közösen lakott házban talált vérnyomok, a híváslista adatai, valamint a tanúvallomások is a vádlott beismerő vallomását támasztották alá.

A vádlott a másodfokú eljárás során 4. sorszám alatti beadványában, az ügyben kihallgatott **tanú1** és **tanú2** tanúk vallomásának elfogadhatóságát vitatta, őket elfogultnak tekintette. A fellebbezés indokolásának tekinthető terjedelmes írás azonban mégsem a jelen ügyben releváns tényeket vitatta, hanem részben a Barcsi Városi Bíróság által megállapított tényállást kifogásolta, részben az őt korábban ért sérelmeket, házasságának, családi életének történéseit részletezte.

Az elsőfokú bíróság logikai hibáktól mentes, megfelelő érveket tartalmazó mérlegeléssel állapította meg a tényállást, azt a másodfokú eljárásban sem a vád, sem a védelem nem támadta.

A helyesen megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és az elkövetett cselekményt is az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

A fentiekre tekintettel a védelem hatályon kívül helyezést indítványozó fellebbezése nem megalapozott.

Helyesen hivatkozott a Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában arra, hogy az elsőfokú bíróság jogi indokolása adós maradt annak a kifejtésével, hogy a vádlott cselekménye miért nem az emberölés privilegizált esetét valósítja meg. Az I.rendű vádlott ugyanis egyik kihallgatása alkalmával (nyomozati iratok 614. oldal), valamint az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában is hivatkozott arra, hogy felesége megalázta őt, emiatt kialakult indulatában fojtotta meg a sértettet. Ezen ügyészi felvetéshez csatlakozott a védelem is, bár az eredmény tekintetében eltérő következtetést levonva.

A vádlott védője 5. sorszám alatti beadványában az I.rendű vádlott cselekményének eltérő minősítésére tett indítványt, álláspontját a Szegedi Ítéltábla BH2006. 140. szám alatt közzétett eseti döntésével is indokolta. Kétségtelen, hogy a védelem által hivatkozott jogeset és jelen ügy tényállása mutat némi azonosságot, azonban a két tényállás közötti eltérés olyan mértékű, hogy jelen ügyben a hivatkozott eseti döntéssel szemben az erős felindulásban elkövetett emberölés büntetnének megállapítására nincs lehetőség. A töretlen ítélkezési gyakorlat szerint méltányolható okból akkor származik a felindulás, ha azt az elkövetőn kívül álló ok váltja ki, és az erkölcsileg menthető. Ezen túlmenően fiziológiás alapon kialakult indulatnak olyan mértékűnek kell lennie, amely az elkövető számára a megfontolás szokásos mértékének a megtartását lehetetlenné teszi, vagyis tudatszűkítő hatása van vagy tudatborulást is eredményez.

Mindenben megalapozott az ügyészségnek az az álláspontja, hogy jelen ügyben a sértett provokatív magatartást tanúsított, kijelentése azonban nem volt olyan súlyosan elítélendő - az előzményekre is figyelemmel -, amely a vádlott erős felindulását megalapozná. A vádlott előtt ismert volt, hogy a sértett közeli kapcsolatba került **tanú1**-el, emiatt a vádlott és a sértett közötti házastársi kapcsolat megromlott, meg is szakadt, a sértett már korábban hosszabb időre elköltözött a közös lakásból. Ebbe a vádlott nem nyugodott bele, új lakóhelyén a sértettet többször felkereste, őt megöléssel fenyegette, zaklatta, ami miatt a Barcsi Városi Bíróság el is marasztalta. Amikor a sértett visszaköltözött közös lakásukba, ezt kizárólag a gyermekek érdekeinek szem előtt tartása miatt tette, a házassági életközösséget a vádlottal nem állították vissza. A sértett hűtlensége, válási szándéka a vádlott számára tehát nem volt újszerű és váratlan, így az I.rendű vádlottat sértő, megalázó kijelentése nem okozhatott olyan mértékű hirtelen indulatot, amely a megfontolás szokásos mértékének megtartását lehetetlenné tette volna.

A vádlott indulatból ölte meg a sértettet, ez azonban nem a feleségének sértő kijelentése miatt kialakult erős felindulásra vezethető vissza, hanem egy hosszabb, a vádlott által fel nem dolgozott, a sértett hűtlenségébe, házasságuk felbomlásába bele nem nyugvó ember indulati cselekménye, de nem egy beszűkült tudatállapot eredménye. Az előzményekre figyelemmel sem a vádlott indulata nem tekinthető minden szempontból méltányolhatóknak, és a sértett magatartása sem válthatott ki olyan mértékű felindulást, amely az emberölés privilegizált esetének megállapítását indokolná.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítés, a Btk.166.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntettének a megállapítása törvényes.

A büntetés kiszabását meghatározó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. A másodfokú bíróság nem tulajdonított nagy jelentőséget a kettőt meghaladó halmazatnak, ugyanis a tényállás szerint a vádlott által elkövetett valamennyi cselekmény házasságának a megromlása, a sértett hűtlensége miatt kialakult indulatának következménye, tehát valamennyi azonos töről fakad. Így e körülményt a büntetés kiszabása során csak kisebb mértékben lehet súlyosítóként értékelni.

A vádlott javára értékelhető megromlott egészségi állapota, valamint korábbi törvénytisztelő életmódja és a cselekmény elkövetését megelőzően tanúsított becsületes életvezetése. Ezek a körülmények indokolják, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést enyhítse. Mindezekre figyelemmel a fellebbviteli bíróság a vádlottal szemben a középértéknél enyhébb büntetés kiszabását látta indokoltnak, ezért büntetését a rendelkező részben írtak szerint enyhítette.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította.

P é c s, 2012. október 25.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.107/2012/9. számú ítélete a Pécsi Ítélet tábla Bf.I.226/2012/6. számú ítéletében írt változtatással 2012. október 25. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke